RÅDETS BESLUTNING Nr. 813/86/EKSF

af 14. marts 1986

om beskyttelse mod dumpingimport mellem De Ti og de nye medlemsstater eller mellem de nye medlemsstater i den periode for anvendelse af overgangsforanstaltninger, der er fastlagt i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 380,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 380 i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse skal Rådet fra tiltrædelsen vedtage procedureregler for anvendelse af denne bestemmelse;

det bør præciseres, hvorledes væsentlige begreber, såsom dumping, normal værdi og skade, skal fortolkes, ligesom der bør fastsættes procedureregler for konstatering af, om der foreligger dumping, og for anvendelse af antidumpingtold;

det er ønskeligt, at reglerne for fastsættelse af den normale værdi affattes på en klar og tilstrækkelig detaljeret måde; det bør udtrykkeligt fastsættes, at den beregnede normale værdi kan lægges til grund, såfremt salg på eksportlandets eller oprindelseslandets hjemmemarked af en eller anden grund ikke udgør et passende grundlag for at fastslå, om der foreligger dumping; det er hensigtsmæssigt at give eksempler på forhold, som må anses for ikke at repræsentere normal handel, navnlig når en vare sælges til priser, som ligger under produktionsomkostningerne, eller når der finder transaktioner sted mellem parter, der er forretningsmæssigt forbundet, eller som har en kompensationsaftale; det er hensigtsmæssigt at angive de metoder, der kan anvendes til beregning af den normale værdi under sådanne omstændigheder;

det er hensigtsmæssigt at definere eksportprisen og at opregne de nødvendige justeringer, der skal foretages i de tilfælde, hvor det skønnes formålstjenligt at beregne denne pris ud fra den første pris på det frie marked;

for at gøre det muligt at foretage en passende sammenligning mellem eksportpris og normal værdi bør der gives retningslinjer for fastsættelsen af de justeringer, der skal foretages for forskelle i fysiske egenskaber, mængder og salgsvilkår, samt gøres opmærksom på, at bevisbyrden påhviler den person, der kræver sådanne justeringer;

udtrykket »dumpingmargen« bør klart defineres;

det synes hensigtsmæssigt at forklare visse faktorer, som kan være relevante for konstatering af skade;

det er nødvendigt at fastsætte procedurerne for, hvorledes en person, der optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet i dets sammensætning før den 1. januar 1986, i det følgende benævnt »De Ti«, i Spanien eller i Portugal, og som anser sig for skadet eller truet af dumpingimport fra De Ti, Spanien eller Portugal, kan indgive en klage;

de nærmere betingelser for indgivelse af klager bør præciseres;

medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde både med hensyn til oplysninger om forekomsten af dumping og deraf følgende skade og med hensyn til den efterfølgende undersøgelse af sådanne sager; med henblik herpå bør de berørte medlemsstater konsulteres;

de procedureregler, der skal følges under undersøgelsen, bør klart defineres;

hvis oplysninger skal betragtes som fortrolige, bør det kræves, at den, der afgiver oplysningerne, skal fremsætte anmodning herom, og det bør præciseres, at fortrolige oplysninger, som kan sammenfattes, men af hvilke der ikke er indgivet et ikke-fortroligt resumé, kan lades ude af betragtning;

indholdet af de henstillinger og bemyndigelser, som Kommissionen kan vedtage, bør præciseres;

det er væsentligt, at der fastlægges fælles regler for anvendelsen af antidumpingtold for at sikre nøjagtig og ensartet opkrævning af denne; på grund af denne tolds karakter kan disse regler afvige fra reglerne for opkrævning af normal importtold;

det er hensigtsmæssigt at fastsætte åbne og passende procedurer med henblik på en fornyet undersøgelse af de foranstaltninger, der er truffet, og med henblik på genoptagelse af en undersøgelse, når omstændighederne kræver det;

det er nødvendigt at fastslå, at antidumpingforanstaltninger vil bortfalde efter en vis tid, medmindre det kan godtgøres, at de fortsat bør finde anvendelse;

der bør fastlægges passende procedurer for behandling af anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold;

det bør præciseres nærmere, hvilke omkostninger der skal tages i betragtning ved fastsættelse af den beregnede værdi og af salg med tab på hjemmemarkedet;

det bør endvidere sikres, at der er overensstemmelse mellem reglerne vedrørende parter, der er forretningsmæssigt forbundet, eller som indbyrdes har indgået et kompensationsarrangement;

det er nødvendigt at præcisere bestemmelserne vedrørende justeringer for forskelle i salgsvilkår, herunder især forskelle i forbindelse med handelsled, og for forskelle i importafgifter;

det bør udtrykkeligt fastslås, at undersøgelsen vedrørende dumping normalt bør omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for iværksættelse af proceduren, og at de endelige afgørelser skal baseres på de for denne periode konstaterede faktiske omstændigheder;

det er nødvendigt at fastsætte nærmere regler for den procedure, der skal følges, såfremt tilsagn trækkes tilbage eller misligholdes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Anvendelse

Denne beslutning indeholder bestemmelser vedrørende beskyttelse mod dumpingimport mellem De Ti og de nye medlemsstater eller mellem de nye medlemsstater indbyrdes i den periode for anvendelse af overgangsforanstaltninger, der er fastlagt i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse.

Artikel 2

Principper og definitioner

A. DUMPING

1. De berørte varer er varer med oprindelse i De Ti i Spanien eller i Portugal.

2. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til frit forbrug i De Ti, i Spanien eller i Portugal forvolder skade, og når det er nødvendigt, at Fællesskabet griber ind for at beskytte sine interesser.

3. En vare betragtes som en dumpingvare, når dens eksportpris til De Ti til Spanien eller til Portugal er lavere end den normale værdi af samme vare.

B. NORMAL VÆRDI

4. I denne beslutning forstås ved den normale værdi:

a) den sammenlignelige pris, der faktisk er betalt eller skal betales i normal handel for samme vare til forbrug i eksport- eller oprindelseslandet; såfremt Kommissionen konstaterer betydelige prisforskelle inden for De Ti, kan den som sammenlignelig pris benytte det vejede gennemsnit af de anvendte priser inden for De Ti;

b) såfremt samme vare ikke sælges i normal handel på eksportlandets eller oprindelseslandets hjemmemarked, eller såfremt et sådant salg ikke muliggør en passende sammenligning:

   i) den sammenlignelige pris for samme vare, når denne udføres til et tredjeland, idet denne pris kan være den højeste eksportpris, men bør være en repræsentativ pris, eller

   ii) den beregnede værdi, fastsat ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen; produktionsomkostningerne beregnes på grundlag af alle omkostninger i normal handel, både faste og variable, til materialer og fremstilling i oprindelseslandet, plus en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger; som hovedregel og under forudsætning af, at der normalt opnås fortjeneste ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked, må tillægget for fortjenesten ikke overstige denne normale fortjeneste; i andre tilfælde fastsættes tillægget på et rimeligt grundlag under anvendelse af tilgængelige oplysninger.

5. Er der rimeligt grundlag for at tro eller nære mistanke om, at den pris, som en vare faktisk sælges til med henblik på forbrug i oprindelseslandet, er lavere end produktionsomkostningerne som defineret i stk. 4, litra b), nr. ii), kan salg til sådanne priser anses for ikke at have fundet sted i normal handel, såfremt dette salg:

a) har fundet sted over et længere tidsrum, og der er tale om betydelige mængder, samt

b) ikke sker til priser, som gør det muligt i normal handel at dække samtlige omkostninger inden for en rimelig tidsfrist.

Under sådanne omstændigheder kan den normale værdi fastsættes på grundlag af det øvrige salg på hjemmemarkedet, der har fundet sted til en pris, som ikke er lavere end produktionsomkostningerne, eller på grundlag af eksportsalget til tredjelande eller på grundlag af den beregnede værdi eller ved at foretage en justering af ovennævnte pris, der er lavere end produktionsomkostningerne, således at tabet udlignes, og der tilvejebringes en rimelig fortjeneste. Denne beregning af den normale værdi baseres på tilgængelige oplysninger.

6. Importeres en vare ikke direkte fra oprindelseslandet, men eksporteres til De Ti, til Spanien eller til Portugal fra et andet land, er den normale værdi den sammenlignelige pris, der faktisk er betalt eller skal betales for samme vare på enten eksportlandets eller oprindelseslandets hjemmemarked. Sidstnævnte kunne for eksempel være et egnet grundlag, såfremt varen blot forsendes i transit gennem eksportlandet, eller hvis sådanne varer ikke produceres i eksportlandet, eller når der ikke findes nogen sammenlignelig pris for disse varer i eksportlandet.

7. For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi kan transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundet eller at have et indbyrdes kompensationsarrangement, anses for ikke at finde sted i normal handel, medmindre Fællesskabets myndigheder finder det godtgjort, at de pågældende priser og omkostninger kan sammenlignes med dem, der indgår i transaktioner mellem parter, hvor der ikke består en sådan forbindelse.

C. EKSPORTPRIS

8. a) Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for den vare, der sælges til udførsel til De Ti, til Spanien eller til Portugal.

b) Findes der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der eksisterer en forretningsforbindelse eller kompensationsaftale mellem eksportør og importør eller en tredjemand, eller hvis den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, der er solgt til udførsel til De Ti, til Spanien eller til Portugal, af andre grunde ikke kan anvendes, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, til hvilken den importerede vare første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varen ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den tilstand, hvori den er importeret, på et hvilket som helst rimeligt grundlag. I så fald foretages der justeringer under hensyn til samtlige omkostninger, der er påløbet mellem import og videresalg, herunder samtlige skatter og afgifter, samt til en rimelig fortjenstmargen.

Ved sådanne justeringer tages særligt hensyn til følgende faktorer:

i) normal transport, forsikrings-, håndterings-, laste- og losseomkostninger samt andre omkostninger,

ii) told, antidumpingtold samt andre afgifter, der skal betales i importlandet ved import eller salg af varerne,

iii) en rimelig margen til generalomkostninger og fortjeneste og/eller enhver form for provision, som normalt betales eller aftales.

D. SAMMENLIGNING

9. For at der kan foretages en passende sammenligning, skal der for eksportprisen og den normale værdi anvendes et ensartet sammenligningsgrundlag for så vidt angår varens fysiske egenskaber, mængder samt salgsvilkår. De skal normalt sammenlignes i samme handelsled, fortrinsvis ab fabrik, og på tidspunkter, der ligger så tæt op ad hinanden som muligt.

10. Er der ikke tale om et ensartet sammenligningsgrundlag for eksportprisen og den normale værdi for så vidt angår de i stk. 9 nævnte faktorer, skal der i hvert enkelt tilfælde alt efter omstændighederne tages behørigt hensyn til forskelle, der påvirker prisernes sammenlignelighed. Såfremt en impliceret part anmoder om en sådan hensyntagen, må den bevise, at dens anmodning er berettiget.

Med hensyn til fastsættelse af justeringerne anvendes følgende retningslinjer:

a) forskelle i varens fysiske egenskaber: justeringerne baseres normalt på den virkning, som sådanne forskelle har på markedsværdien i oprindelses- eller eksportlandet; såfremt der ikke foreligger oplysninger om priserne på hjemmemarkedet i det pågældende land, eller såfremt sådanne oplysninger ikke giver mulighed for en passende sammenligning, baseres beregningen på de produktionsomkostninger, der har ført til disse forskelle;

b) forskelle i mængde: justeringerne foretages, såfremt en prisforskel helt eller delvis skyldes:

i) enten mængderabatter, der frit er givet inden for normal handel i en forudgående repræsentativ periode, normalt ikke under seks måneder og for en væsentlig del, normalt ikke under 20 % af det samlede salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet eller i givet fald på et tredjelands marked; opsatte rabatter kan tillades, såfremt de bygger på en fast praksis i forudgående perioder eller på en forpligtelse til at overholde de betingelser, der kræves for at opnå en opsat rabat,

ii) eller omkostningsbesparelser ved produktion af forskellige mængder;

såfremt eksportprisen er baseret på mængder, der er mindre end den mindste mængde, der sælges på hjemmemarkedet eller i givet fald til tredjelande, foretages justeringerne imidlertid således, at de afspejler den højeste pris, til hvilken den mindste mængde sælges på hjemmemarkedet eller i givet fald på et tredjelands marked;

c) forskelle i salgsvilkår: justeringerne begrænses til forskelle, som har direkte tilknytning til de pågældende salg og omfatter for eksempel forskelle i kreditvilkår, kautioner, garantier, teknisk bistand, kundeservice, provisioner eller løn til sælgere, emballerings-, transport-, forsikrings-, håndterings-, laste- og ekstraomkostninger samt, for så vidt der ikke i øvrigt er taget hensyn hertil, forskelle i handelsleddet; der vil almindeligvis ikke blive foretaget justeringer for forskelle i administrations- og generalomkostninger, herunder forsknings- og udviklingsomkostninger eller omkostninger til reklame; omfanget af sådanne justeringer fastsættes normalt på grundlag af omkostningerne ved disse forskelle for sælgeren, idet deres virkning på varens værdi dog også kan tages i betragtning;

d) forskelle i importafgifter: en justering foretages, såfremt en vare, der udføres til De Ti, til Spanien eller til Portugal, er fritaget for importafgifter, der pålægges samme vare og materialer, som fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i oprindelses- eller eksportlandet, eller såfremt sådanne afgifter refunderes.

E. FORDELING AF OMKOSTNINGERNE

11. I almindelighed baseres alle omkostningsberegninger på tilgængelige regnskabsmæssige oplysninger, almindeligvis og om nødvendigt fordelt proportionalt med omsætningen for hver vare og hvert marked, der tages i betragtning.

F. SAMME VARE

12. I denne beslutning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, såfremt en sådan vare ikke findes, en anden vare, der har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares.

G. DUMPINGMARGEN

13. a) Ved »dumpingmargen« forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen.

b) Når der er tale om varierende priser, kan dumpingmargenen fastsættes for hver enkelt transaktion eller ud fra de hyppigst anvendte repræsentative priser eller vejede gennemsnitspriser.

c) Når der er tale om varierende dumpingmargener, kan der beregnes et vejet gennemsnit af disse.

H. SAMRÅD MED DE BERØRTE MEDLEMSSTATER

14. Ved samråd med de berørte medlemsstater som led i en bestemt antidumpingprocedure forstås i denne beslutning skriftlig og om nødvendigt mundtlig konsultation af de medlemsstater, der har en økonomisk interesse i denne procedure, og som har erklæret sig interesseret inden for den frist, Kommissionen har fastsat i forbindelse med fremsendelsen af de i artikel 4, stk. 3 og 6, omhandlede oplysninger.

Artikel 3

Skade

1. En konstatering af, om der foreligger skade, foretages kun, såfremt dumpingimporten gennem virkningerne af dumping forvolder skade, dvs. faktisk forvolder eller truer med at forvolde væsentlig skade for en erhvervsgren i De Ti, i Spanien eller i Portugal eller i væsentlig grad forsinker oprettelsen af en sådan erhvervsgren. Skader forvoldt af andre faktorer, såsom omfang af og priser på import, der ikke er dumpet, eller nedgang i efterspørgslen, som enkeltvis eller samlet ligeledes har en skadelig indvirkning på den pågældende erhvervsgren i De Ti, i Spanien eller i Portugal, må ikke tilskrives dumpingimporten.

2. En undersøgelse af, om der foreligger skade, omfatter følgende faktorer, idet dog hverken en enkelt eller flere af disse nødvendigvis er udslaggivende for afgørelsen:

a) omfanget af dumpingimporten, især hvorvidt den er steget betydeligt enten absolut eller i forhold til produktionen eller forbruget i De Ti, i Spanien eller i Portugal;

b) priserne på dumpingimporten, især hvorvidt der tilbydes en væsentlig lavere pris i forhold til prisen for samme vare i De Ti, i Spanien eller i Portugal;

c) følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren vurderes på baggrund af de faktiske eller mulige tendenser inden for relevante økonomiske faktorer såsom:

— produktion,
— kapacitetsudnyttelse,
— lagre,
— salg,
— markedsandel,
— priser (dvs. pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted),
— fortjeneste,
— forrentning af investeret kapital,
— likviditet,
— beskæftigelse.

3. En konstatering af, om der foreligger trussel om skade, kan kun finde sted, når det er sandsynligt, at en særlig situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer såsom:

a) stigningstakten i dumpingeksporten til De Ti, til Spanien eller til Portugal;

b) eksportpotentiel, der allerede eksisterer, eller som vil kunne udnyttes i den nærmeste fremtid, i oprindelses- eller eksportlandet, samt sandsynligheden for at den deraf følgende eksport vil gå til De Ti, til Spanien eller til Portugal.

4. Virkningen af dumpingimporten vurderes i forhold til produktionen af samme vare i De Ti, i Spanien eller i Portugal, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion. Kan produktionen af samme vare i De Ti, i Spanien eller i Portugal ikke klart afgrænses, vurderes virkningen af dumpingimporten i forhold til produktionen af den snævrest mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der omfatter samme produkt, og for hvilket de nødvendige oplysninger kan fremskaffes.

5. Ved udtrykket »erhvervsgren i De Ti, i Spanien eller i Portugal« forstås samtlige producenter af samme varer i De Ti, i Spanien eller i Portugal eller de af dem, hvis produktion af de pågældende varer tilsammen udgør en betydelig del af produktionen af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

— når producenterne står i forbindelse med eksportørerne eller importørerne eller selv er importører af den vare, der påstås at være en dumpingvare, kan der ved »erhvervsgren i De Ti, i Spanien eller i Portugal« forstås de øvrige producenter;

— under ganske særlige omstændigheder kan De Ti for så vidt angår den pågældende produktion inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en erhvervsgren i De Ti, når:

a) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og

b) producenter af denne vare, som er etableret andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked;

under sådanne omstændigheder kan der være tale om skade, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i De Ti ikke har lidt skade, under forudsætning af, at dumpingimporten er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at producenterne af hele eller næsten hele produktionen på sådanne markeder skades af dumpingimporten.

Artikel 4

Klage

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i De Ti, i Spanien eller i Portugal, der anser sig for skadet eller truet af dumpingimport, kan indgive en skriftlig klage.

2. Klagen skal indeholde tilstrækkelige beviser for forekomsten af dumping og den deraf følgende skade.

3. Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Denne sender medlemsstaterne en genpart af de indløbne sager.

4. Klagen kan trækkes tilbage, hvorved proceduren kan afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

5. Bliver det efter samråd med de berørte medlemsstater klart, at klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde iværksættelse af en undersøgelse får klageren meddelelse herom.

6. Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser både med hensyn til dumping og deraf følgende skade for en erhvervsgren i De Ti, i Spanien eller i Portugal, underretter den straks Kommissionen om disse beviser, og denne sender de øvrige medlemsstater en genpart heraf.

Artikel 5

Iværksættelse af proceduren og dennes forløb

1. Bliver det efter samråd med de berørte medlemsstater klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige iværksættelsen af en procedure, skal Kommissionen omgående:

a) give meddelelse om iværksættelsen af en procedure i *De Europæiske Fællesskabers Tidende;* i denne meddelelse oplyses det, hvilken vare og hvilke medlemsstater der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken de berørte parter kan give deres mening til kende skriftligt og kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til stk. 5;

b) officielt underrette de berørte medlemsstater samt de klagere, eksportører og importører, som Kommissionen ved er berørt heraf;

c) indlede undersøgelsen på fællesskabsniveau i samarbejde med medlemsstaterne; en sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade og gennemføres i overensstemmelse med stk. 2 til 8; undersøgelsen vedrørende dumping omfatter normalt en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for iværksættelse af proceduren.

2. Kommissionen søger at indhente alle de oplysninger, som den finder nødvendige, og, såfremt den skønner det hensigtsmæssigt, undersøger og efterprøver dokumentationen hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer.

3. a) Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om :

— at indsende oplysninger,

— at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol særlig hos importører, handlende og producenter,

— at bistå de af Kommissionen bemyndigede tjenestemænd i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan gennemføre deres undersøgelser.

b) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Kommissionens anmodninger. De meddeler denne de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

c) Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videresender Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i modsat fald videresendes et ikke-fortroligt resumé.

d) Kommissionens tjenestemænd kan på Kommissionens eller på en medlemsstats begæring bistå embedsmænd fra medlemsstaterne i udøvelsen af deres funktion.

4. a) Klageren og de importører og eksportører, der vides berørt, samt repræsentanterne for den eksporterende medlemsstat kan få kendskab til alle de oplysninger, som de parter, der er berørt af en undersøgelse, har stillet til rådighed for Kommissionen, undtagen interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for beskyttelsen af deres interesser og ikke er fortrolige i henhold til artikel 6, og forudsat at Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. Med henblik herpå indgiver de pågældende en skriftlig anmodning til Kommissionen med angivelse af de oplysninger, der ønskes.

b) Eksportører og importører af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, kan anmode om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at give den eller de krænkede medlemsstater bemyndigelse til at anvende antidumpingtold.

c) i) Anmodninger om oplysninger i henhold til litra b) skal :

aa) indsendes skriftligt til Kommissionen,

bb) indeholde en præcis angivelse af, på hvilke punkter der ønskes oplysninger,

cc) dersom der er rettet henstilling til den eller de personer, der er fastslået som ophavsmænd til den pågældende dumpingpraksis, være Kommissionen i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af denne henstilling.

ii) Oplysningerne kan gives enten mundtligt eller skriftligt, afhængigt af hvad Kommissionen skønner hensigtsmæssigt. De foregriber ikke eventuelle senere henstillinger eller bemyndigelser fra Kommissionens side. Fortrolige oplysninger behandles i overensstemmelse med artikel 6.

iii) Oplysningerne skal normalt gives senest 15 dage, inden Kommissionen giver den eller de krænkede medlemsstater bemyndigelse til at anvende antidumpingtold. Bemærkninger, der fremsættes, efter at oplysningerne er givet, tages kun i betragtning, såfremt de er modtaget inden for en periode, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være på mindst ti dage, idet der tages passende hensyn til sagens hastende karakter.

5. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse skal høres, når de inden for den frist, der er fastsat i den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjorte meddelelse, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er implicerede parter, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, samt at der er særlige grunde til, at de bør høres mundligt.

6. Endvidere giver Kommissionen efter anmodning de direkte berørte parter lejlighed til at mødes, for at modstridende synspunkter og eventuelle modargumenter kan blive fremlagt. Herved tager den hensyn til nødvendigheden af at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne er forpligtet til at deltage i et møde, og deres udeblivelse skal ikke være til skade for deres sag.

7. En antidumpingprocedure er ikke til hinder for fortoldningen af den pågældende vare.

8. En procedure afsluttes, enten når undersøgelsen viser, at det er unødvendigt at træffe forholdsregler, eller når virksomhederne som følge af en henstilling fra Kommissionen giver tilsagn om at bringe den pågældende dumping til ophør, eller når Kommissionen giver den eller de krænkede medlemsstater bemyndigelse til at anvende antidumpingtold som omhandlet i artikel 10.

Artikel 6

Fortrolighed

1. De i medfør af denne beslutning modtagne oplysninger kan kun anvendes til det formål, til hvilket de er indhentet.

2. a) Hverken Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne beslutning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part udtrykkeligt har givet tilladelse hertil.

b) Ved enhver anmodning om fortrolig behandling angives det, hvorfor oplysningerne er fortrolige, og der vedlæges et ikke-fortroligt resumé af sådanne oplysninger eller en begrundelse for, at oplysningerne ikke kan sammenfattes.

3. I almindelighed betragtes oplysningerne som fortrolige, når videregivelsen heraf vil kunne være til væsentlig skade for den, der har givet eller er kilde til sådanne oplysninger.

4. Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er berettiget, og at den, der giver oplysningerne, hverken er villig til at offentliggøre oplysningerne eller at tillade, at de offentliggøres i hovedtræk eller i form af et resumé, kan disse oplysninger lades ude af betragtning.

Oplysningerne kan også lades ude af betragtning, såfremt en sådan anmodning er berettiget, og såfremt den, der giver oplysningerne, ikke er villig til at fremsende et ikke-fortroligt resumé, under forudsætning af at oplysningerne kan sammenfattes.

5. Denne artikel udelukker ikke Kommissionens videregivelse af generelle oplysninger og navnlig af begrundelserne for de henstillinger eller bemyndigelser, der er omhandlet i artikel 8 og 9, eller videregivelse af beviser, som Kommissionen om nødvendigt vil lægge til grund for sine påstande i tilfælde af en retssag. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

Artikel 7

Afslutning af proceduren, når beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige

1. Viser det sig efter samråd med de berørte medlemsstater, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, afsluttes proceduren.

2. Kommissionen bekendtgør afslutningen af proceduren i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med angivelse af sine hovedkonklusioner samt et resumé af begrundelserne herfor.

Artikel 8

Henstillinger og tilsagn

1. Såfremt de faktiske forhold viser, at der i undersøgelsesperioden foreligger dumping, og at der er forvoldt skade, kan Kommissionen henstille til den pågældende dumpings ophavsmand eller -mænd, at denne bringes til ophør inden for en af Kommissionen fasttsat frist, ved at dumpingmargenen eller dens skadelige virkning ophæves.

2. Den pågældende dumpings ophavsmand eller -mænd giver inden udløbet af den fastsatte frist Kommissionen tilsagn om dens ophør.

3. Inden Kommissionen retter henstillinger til virksomhederne, konsulterer den de berørte medlemsstater.

4. Kommissionen kan kræve, at alle parter, hvis tilsagn er blevet godtaget, periodisk afgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af sådanne tilsagn og tillader efterprøvelse af relevante oplysninger. Imødekommes sådanne krav ikke, anses tilsagnet for misligholdt.

5. Trækkes et tilsagn tilbage, eller har Kommissionen grund til at formode, at det er blevet misligholdt, kan den, såfremt det er nødvendigt af hensyn til Fællesskabets interesse, efter samråd med de berørte medlemsstater og efter at have givet den pågældende eksportør lejlighed til at fremsætte bemærkninger, give bemyndigelse til at anvende antidumpingtold på grundlag af de faktiske omstændigheder, der er konstateret inden godtagelsen af tilsagnet.

Artikel 9

Beskyttelsesforanstaltninger

Såfremt den pågældende dumpings ophavsmand eller -mænd undlader at efterkomme Kommissionens henstillinger, at afgive tilsagn derom inden for den fastsatte frist eller at opfylde dette tilsagn, giver Kommissionen den eller de krænkede medlemsstater bemyndigelse til at anvende antidumpingtold på de betingelser og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter efter samråd med de berørte medlemsstater.

Artikel 10

Generelle toldbestemmelser

1. I bemyndigelserne til at anvende antidumpingtold angives især størrelsen og arten af den pålagte told, den pågældende vare, oprindelses- eller eksportlandet og om muligt navnet på leverandøren samt begrundelserne derfor.

2. Denne told må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen ; den bør være lavere, såfremt en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden.

3. a) Antidumpingtold kan hverken pålægges eller forhøjes med tilbagevirkende kraft.

b) Konstaterer Kommissionen imidlertid, at et tilsagn er blevet misligholdt for så vidt angår dumpingvarer, kan antidumpingtold pålægges varer, for hvilke forpligtelsen til at betale importafgifter i henhold til Rådets direktiv 79/623/EØF af 25. juni 1979 om

harmonisering af love og administrative bestemmelser om toldskyld (1) er indtrådt eller vil være indtrådt senest halvfems dage inden datoen for anvendelse af tolden ; i tilfælde af misligholdelse af et tilsagn gælder pålæggelse af en sådan told med tilbagevirkende kraft dog ikke for varer, der inden misligholdelsen er overgået til frit forbrug i De Ti.

4. Importeres en vare til De Ti, til Spanien eller til Portugal fra mere end ét land, opkræves der told med en passende sats uden forskelsbehandling for al import af sådanne varer, for hvilke der er konstateret dumping, og som forvolder skade, bortset fra import fra leverandører, over for hvilke der foreligger accepterede tilsagn.

5. Anses en erhvervsgren i De Ti for at omfatte producenterne i en bestemt region, giver Kommissionen eksportørerne lejlighed til at give tilsagn i henhold til artikel 8 for så vidt angår den pågældende region. Gives der ikke hurtigt tilstrækkeligt tilsagn eller opfyldes et sådant tilsagn ikke, kan der pålægges told, for så vidt angår den eller de skadelidte medlemsstater.

6. Medmindre andet er blevet specielt fastsat i forbindelse med pålæggelse af en antidumpingtold, gælder reglerne for den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og de dermed forbundne fælles gennemførelsesbestemmelser.

7. Antidumpingtold opkræves af den eller de medlemsstater, der har fået bemyndigelse til at træffe beskyttelsesforanstaltninger, i den form og i overensstemmelse med den sats og de andre kriterier, der blev fastsat, da tolden blev pålagt, uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved import.

Artikel 11

Fornyet undersøgelse

1. De tilsagn, der er givet i henhold til artikel 8, samt foranstaltningerne vedrørende anvendelse af antidumpingtold tages om fornødent helt eller delvis op til fornyet undersøgelse.

En sådan undersøgelse iværksættes enten på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ. En fornyet undersøgelse finder ligeledes sted, såfremt en af de berørte parter anmoder herom og fremlægger beviser for en ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelige til at begrunde nødvendigheden af en sådan fornyet undersøgelse. Sådanne anmodninger rettes til Kommissionen, som underretter de berørte medlemsstater herom.

2. Bliver det efter samråd med de berørte medlemsstater klart, at en fornyet undersøgelse er påkrævet, genoptages proceduren i overensstemmelse med artikel 5, såfremt omstændighederne kræver det. En sådan genoptagelse påvirker ikke i sig selv de gældende foranstaltninger.

3. Når det i henhold til den fornyede undersøgelse som foretages med eller uden genoptagelse af den tidligere procedure, findes påkrævet, ændres eller ophæves henstillingerne, tilsagnene eller antidumpingtolden på de af Kommissionen fastsatte betingelser efter samråd med de berørte medlemsstater.

Artikel 12

1. Med forbehold af stk. 2 bortfalder antidumpingtold og tilsagn efter en periode på fem år fra den dato, på hvilken den pågældende foranstaltning trådte i kraft eller senest blev ændret eller bekræftet.

2. Told og tilsagn bortfalder ligeledes ved udløbet af gyldighedsperioden for overgangsforanstaltningerne vedrørende den pågældende vare i henhold til traktaten om Spaniens og Portugals tiltrædelse.

3. Kommissionen offentliggør normalt efter samråd med de berørte medlemsstater og inden seks måneder før udløbet af den i stk. 1 omhandlede femårsperiode en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om det forestående ophør af den pågældende foranstaltning og underretter den erhvervsgren i Fællesskabet, som vides berørt heraf. I denne meddelelse, anføres en frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 5.

Såfremt en af de berørte parter godtgør, at foranstaltningens ophør igen vil føre til skade eller trussel om skade, gennemfører Kommissionen en fornyet undersøgelse af foranstaltningen. Denne forbliver i kraft, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse foreligger.

Såfremt antidumpingtold og tilsagn bortfalder i henhold til denne artikel, offentliggør Kommissionen en meddelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 13

Tilbagebetaling

1. Kan en importør godtgøre, at den opkrævede told overstiger den faktiske dumpingmargen, når der tages hensyn til anvendelsen af vejede gennemsnit, tilbagebetales det overskydende beløb.

(1) EFT nr. L 179 af 17. 7. 1979, s. 31.

2. For at andrage om den i stk. 1 nævnte tilbagebetaling indgiver importøren en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varernes overgang til frit forbrug har fundet sted, og fra den dato, på hvilken størrelsen af den told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder.

Den pågældende medlemsstat videresender hurtigst muligt anmodningen til Kommissionen med eller uden udtalelse om dens berettigelse.

Kommissionen træffer efter samråd med de berørte medlemsstater afgørelse om, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang anmodningen skal efterkommes.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den finder anvendelse på:

— procedurer, der iværksættes fra og med den 1. januar 1986,

— procedurer, der før tiltrædelsen blev iværksat i Spanien, i Portugal eller i De Ti,

— fornyet undersøgelse af de foranstaltninger, der før tiltrædelsen blev truffet i henhold til Kommissionens henstilling nr. 3018/79/EKSF [1], senest ændret ved henstilling nr. 3025/82/EKSF [2], og til Kommissionens beslutning nr. 2177/84/EKSF [3],

— fornyet undersøgelse af de foranstaltninger, der før tiltrædelsen blev truffet i henhold til de nye medlemsstaters lovgivning vedrørende antidumping over for De Ti.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. marts 1986.

På Rådets vegne

N. SMIT-KROES

Formand

---

[1] EFT ne. L 339 af 31. 12. 1979, s. 15.
[2] EFT nr. L 317 af 13. 11. 1982, s. 17.
[3] EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 17.